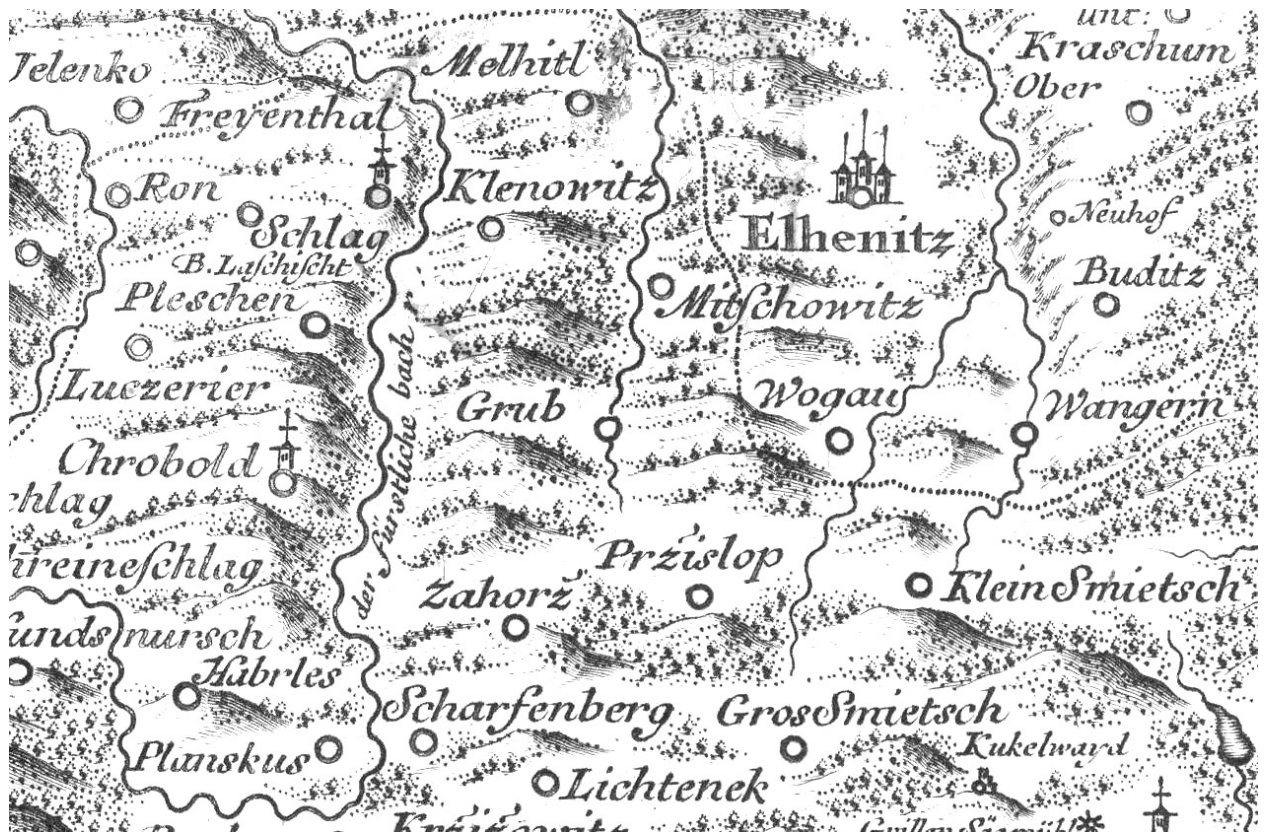

Lhenicko na Müllerově mapě Prácheňska

Změny ve tváři krajiny Lhenicka za posledních zhruba 250 let většinou výrazně vyniknou až ve srovnání s některou ze vzácných kartografických památek na minulost. K těm nesporně patří také Müllerova mapa Čech, datovaná rokem 1720, kdy ji autor předal k vyhotovení mědirytcí Michaelu Kaufferovi do Augsburgu. Její jihozápadní část nám dodnes podává pěkný obrázek se zajímavým svědectvím o sídlech na Lhenicku z pohledu vojenského geografa inženýra Jana Kryštofa Müllera, který zaměřoval Prácheňský kraj v roce 1713, tedy na samém prahu 18. století v měřítku přibližně 1:132 000.

Je to mapa ze staršího období české kartografie, která již tehdy dobře vystihuje charakter a výškovou členitost prostředí jednoduchým „kopečkovým“ stylem kresliře (s profily stínovanými po východní straně), a to i bez údajů o nadmořské výšce, které pak přinesly až její mladší zeměpisné následovnice.

Lheničtí znalci terénu na staré mapě jistě snadno identifikují nejen vršky, ale i zde nepojmenované vodní toky, například v krajině od Jámy po Mičovice a dál uplývající Melhutku, vpravo Vadkovský potok a Stružku, nebo vlevo zátočiny Zlatého potoka označeného jako „der fürstliche bach“ (Knížecí).

Předkládaný výsek z Müllerova mapového díla kartografickými značkami nikterak nehyří, máme jich tu jen pět. Je to trojvěží pro obchodní centrum třešňového kraje – trhové městečko Lhenice, východně od něj pak malý kroužek označující nedaleký dvorec Neuhof (Nový Dvůr). Západně leží ještě dva symboly s „jednověží“ pro tehdejší vsi s kostelem - Frantoly a Chroboly. Vpravo dole je v našem záběru také zřícenina hradu Kuglweit (Kukelward), jak ji inženýr Müller zakreslil na dnes již zalesněném návrší u osady Kuklov.

Celá mapa Čech má 25 listů (sekcí) a lze ji sestavit do obdélníku o rozměrech 282,2 x 240,3 cm. Její autor Jan Kryštof Müller (podepisoval se Johann Christoph Müller, S.C.M. capitán et ingénieur) byl rodákem z Norimberku. Přišel na svět v domě na předměstí zvaném Wöhrd dne 15. 3. 1673. Po studiu matematiky a kreslení vstoupil do armádních služeb, kde se uplatnil v císařském štábu geografů při mapování nové uhersko-turecké hranice a čerstvě získaných území říše po vítězství nad Turky. Ti po podepsání míru 26. 1. 1699 ztratili své dosavadní državy v Uhrách, celé Sedmíhradsko a velkou část Chorvatska i Slavonie.

Pak J. K. Müller požádal císaře Karla VI. Habsburského (1685-1740) o vybavení pro práci na dalších mapách rakouských zemí, se záměrem sestavit velký Atlas Austriacus. K mapování Čech získal souhlas nařízením ze 4. 5. 1712, kde se dává na vědomí: „...všem a každému obyvateli a poddanému, osobám duchovním i světským, krajským hejtmanům, vrchnostem, opatům, prelátům, hrabatům a svobodným pánům, že po způsobu jiných zemí se nyní císař Karel nejmilostivěji rozhodl dát zhotovit spolehlivou mapu svého dědičného Českého království.“ Osmáctýřicetiletý císařský kartograf zemřel 21. 6. 1721 ve Vídni.

MT